

§ 62 b. ---

Stk. 2. Den efterlevende ægtefælle har altid ret til af boet at udtage så meget, at værdien heraf sammenlagt med hans boslod og arvelod og hans særeje udgør indtil 50.000 kr.

Ad § 6 (Lov om børns retsstilling)

1. § 11, *stk. 1*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Faderskabet anses for fastslået, såfremt den opgivne fader i en skriftlig erklæring til statsamtet anerkender, at han er fader til barnet, og erklærer, at han inden anerkendelsen har modtaget skriftlig vejledning om retsvirkningerne af anerkendelsen og om, at han kan kræve sagen afgjort ved domstolene. Underskriften skal være bekræftet af en advokat eller af to vittighedsvidner, der udtrykkeligt skal bevidne underskriftens ægthed, dateringens rigtighed og underskriverens myndighed.

Stk. 2. Faderskabet anses endvidere for fastslået, såfremt den opgivne fader under personligt møde for et statsamt anerkender at være fader til barnet. Inden anerkendelsen skal han gøres bekendt med retsvirkningerne af denne samt med, at han kan kræve sagen afgjort ved domstolene.

Stk. 3. Er den opgivne fader under 18 år, kræves værgens samtykke til anerkendelsen. Retsplejelovens § 257, *stk. 1, 2. pkt.*, finder tilsvarende anvendelse.«

Stk. 2-3 bliver herefter *stk. 4-5*.

§ 11. Faderskabet anses for fastslået, såfremt den opgivne fader under personligt møde for et statsamt anerkender at være fader til barnet. Forinden anerkendelsen gøres han bekendt med retsvirkningerne af denne samt med, at han kan kræve sagen afgjort ved domstolene. Er den opgivne fader under 18 år, kræves værgens samtykke til anerkendelsen. Bestemmelsen i retsplejelovens § 257, *stk. 1, 2. punktum*, finder herved tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

2. I § 21, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Justitsministeren fastsætter endvidere nærmere regler om fremgangsmåden ved skriftlig anerkendelse af faderskab.«

§ 21. Justitsministeren fastsætter de til lovens gennemførelse nødvendige forskrifter.

Stk. 2. ---

Ad § 7 (Ægteskabsloven)

1. I § 1 og i § 42, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »overøvrighedens« til: »statsamtets«.

2. I § 4, § 42, *stk. 2, 3. pkt.*, § 50, *stk. 1, 1. pkt.*, og 2 steder i § 53, *stk. 2*, ændres »overøvrigheden« til: »statsamtet«.

§ 1. Den, som er under 18 år, må ikke indgå ægteskab uden overøvrighedens tilladelse.

§ 4. Nægtes samtykke efter §§ 2-3, kan overøvrigheden give tilladelse til ægteskabet, hvis der ikke er rimelig grund til nægtelsen.

§ 42. ---

Stk. 2. Bevilling kan kun meddeles, såfremt ægtefællerne er enige om at ønske separation eller skilsmisse ved bevilling og enige om de i §§ 46, 49 og 54-56 nævnte vilkår, jfr. dog § 45. Spørgsmål om størrelsen af underholdsbidrag kan ægtefællerne henskyde til overøvrighedens afgørelse. Bevilling udfærdiges af justitsministeren eller af overøvrigheden efter justitsministerens bemyndigelse.

Stk. 3. ---

§ 50. Indgår ægtefællerne ikke selv aftale herom, afgør retten spørgsmålet om bidragspligt, herunder spørgsmålet om pligtens varighed, medens overøvrigheden fastsætter bidrags størrelse. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, kan retten kun pålægge en ægtefælle bidragspligt for et bestemt tidsrum, der ikke kan overstige 10 år.

Stk. 2. ---

§ 53. ---

Stk. 2. En af overøvrigheden truffet afgørelse om bidrags størrelse kan ændres af overøvrigheden, såfremt omstændighederne taler derfor.

3. § 10, 2. *pkt.*, affattes således:

»Dette gælder dog ikke, hvis der ikke var noget formuefællesskab mellem ægtefællerne, eller fritagelse for skifte særligt er hjemlet.«

§ 10. Den, som har været gift, må ikke indgå nyt ægteskab, før offentligt skifte er påbegyndt, eller privat skifte er afsluttet. Dette